

בע"א (נצרת) 732-10-14 - ג'אבר ג'בארין נ' עיריית נצרת עילית

בע"א (נצרת) 732-10-14 - ג'אבר ג'בארין נ' עיריית נצרת עילית ואח'שלו נצרת

בע"א (נצרת) 732-10-14

ג'אבר ג'בארין

באמצעות ב"כ עו"ד ג'בארין ג'אבר ו/ או עו"ד ג'מאל אבו חנא

נגד

1. עיריית נצרת עילית

2. עיריית עפולה

בית משפט השלום בנצרת

[01.02.2015]

כב' השופטת דלית שרון-גרין

החלטה

מבוא

לפניי בקשה, מיום 1.10.14 שכותרתה "בקשה להשפט ובקשה למחיקת הקנסות שבכותרת", במסגרתה בקש המבקש לעכב את הליכי הגביה הננקטים בגין הדוחות. במהותה מדובר בבקשה לבטול פסקי הדין, שהם תוצאת אי תשלום דוחות במועד, ובקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגינם. הבקשה מתייחסת לכאורה לשישה דוחות של עיריית נצרת עילית ולשני דוחות נוספים של עיריית עפולה.

לאחר מספר הליכים מקדמיים הוגשה התייחסות המשיבות.

טיעוני הצדדים

בבקשתו, הנתמכת בתצהיר, טען המבקש כי רק ביום 28.9.14 נודע לו, באמצעות מעקל שהגיע לבית אמו, כי הוא חייב למשיבה 1 תשלום בגין קנסות המתייחסים לשלושה דוחות, דבר המעיד על שיטת עבודה קלוקלת של המשיבות, שימוש לרעה בהליכים משפטיים וחוסר תום לב מצידן. מיד ניסה לערוך ברור עם חברת "שוהר" (להלן "שוהר"), אך לא קיבל מענה. למחרת קיבל הודעה משוהר, לפיה צבר חוב בגין שלושת הדוחות וכן בגין דוחות נוספים למשיבה 1 ואף בגין דוחות למשיבה 2.

למרות טענתו דלעיל בדבר המועד בו נודע לו לראשונה על קיומם של הדוחות, טען בבקשה כי כבר ביום 24.5.11, פנה לשוהר ולמשיבות, כדי לברר אם קיימים דוחות שנרשמו לרכבו מ.ר. 32-329-10 (להלן "רכבו של המבקש"), וזאת בעקבות ביקור מעקלים בבית אימו. המכתב התקבל במשרדי שוהר ביום 30.5.11 בהתאם לאסמכתה המצורפת לבקשה. לא זו אף זו, משלא קיבל מענה משוהר ערך ברור טלפוני, ו"לפי מיטב זכרונו" נמסר לו כי אין לחובתו דוחות. הוא אף פנה למשיבות לברור חובותיו אך נשאר ללא מענה. כמו כן, על אף העיקולים נרשמו על חשבון הבנק של המבקש, הדבר לא הובא לידיעתו משום שחשבון זה אינו פעיל מעל שנתיים. המבקש התחייב לצרף אישור על כך, אך לא עשה כן.

משפנה המבקש למשיבות או למי מטעמן, מוטלת עליהן החובה לשלוח אליו את הדוחות ומשלא עשו כן, הרי שמנעו ממנו את האפשרות לנקוט באחת מהדרכים הקבועות בחוק. על כן, על בית המשפט לאשר את הבקשה. עוד טען המבקש כי מכיוון שאין בידי מי מהמשיבות ראיות המעידות על משלוח הדוחות הקנס, כפי שנראה בגליונות פירוט התיקים שהועברו אליו וצורפו לבקשה, הרי שבהתאם לחוק ולפסיקה, חלה התיישנות הן על העבירות והן על העונשים.

משכך ובהנחת כי המבקש הינו אדם נורמטיבי, שומר חוק אשר משלם את כל חובותיו במועדיהם, דינם של הקנסות להתבטל. מכל האמור, בית המשפט מתבקש לקיים דיון בבקשה, לחייב את המשיבות בביטול הדוחות, לבטל את הליכי הגביה ולחייב את המשיבות בהוצאות.

משיבה 1 טענה בתגובתה כי נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש באמצעות דואר רשום הודעות קנס בגין שישה דוחות, בנוסף להודעות שנשלחו בדואר רגיל, כפי שנראה באסמכתאות המצורפות לתגובה. מתוך ששת הדוחות, רק ארבעה מופיעים בבקשה, ופרטיהם להלן.

· דוח מספר 14691109 (מסומן באות ד' בגוף הבקשה), מיום 28.12.06, נשלחה הודעת קנס ביום 25.7.07 והודעת קנס חדשה ביום 22.9.08, שאף התקבלה בכתובתו הרשומה של המבקש.

· דוח מספר 18340901 (מסומן באות א' בגוף הבקשה), מיום 2.2.09, נשלחה הודעת קנס ביום 2.8.09 וכן שלוש הודעות קנס חדשות בימים 21.1.10, 13.5.10 ו-20.7.10, שאף התקבלו בכתובתו הרשומה של המבקש.

· דוח מספר 19102706 (מסומן באות ה' ו-ו' בגוף הבקשה), מיום 3.5.09, נשלחה הודעת קנס ביום 25.10.09 וכן שתי הודעות קנס חדשות בימים 25.4.10 ו-20.7.10, שאף התקבלו בכתובתו הרשומה של המבקש.

· דוח מספר 21560305 (מסומן באות ב' בגוף הבקשה), מיום 6.1.10, נשלחה הודעת קנס ביום 21.6.10 וכן הודעת קנס חדשה ביום 16.11.10, שאף התקבלה בכתובתו הרשומה של המבקש (להלן "הדוחות של משיבה 1").

מאחר שהדוחות של משיבה 1 לא שולמו ולא ננקטה לגביהם ע"י המבקש אחת מן הפעולות המותרות בחוק, ובהנחת כי המבקש מוחזק כמי שהורשע ונגזר דינו בהתאם לסכום הקנס הנקוב בכל דוח ודוח, שלחה משיבה 1 הודעות קנס חדשות לכתובתו הרשומה של המבקש, וזאת בתוך שנה מיום ביצוע העבירה, באמצעות דואר רשום, כנדרש בחוק וכמפורט לעיל. בין משלוח הודעות הקנס לבין משלוח הדוחות הקנס החדשות באמצעות דואר רשום אף שלחה הודעות תשלום בדואר רגיל. עם זאת, כל הודעותיה נותרו ללא מענה.

משלא נקט המבקש באחת מהדרכים החלופיות לתשלום הקנס הקבועות החוק וביניהן בקשה להשפט, הרי שבהתאם לחוק, בחלוף 90 ימים הפכו הקנסות לפסקי דין חלוטים, ואף בגינם נשלחו הודעות כמפורט לעיל ובאסמכתאות המצורפות.

לטענתה, פעלה הרשות כדין במסגרת הזמנים הקבועים בחוק, ועל כן העבירות כמו גם הקנסות לא התיישנו. המשיבה בקשה לדחות מכל וכל את טענת "אי הידיעה" של המבקש שהועלתה ללא נימוק או הסבר סביר. בהתחשב בכך שהדוחות נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש, עפ"י החוק, חלה חזקת המסירה, שלא נסתרה על ידי המבקש. לא זו אף זו, המבקש לא פעל משך זמן רב ואף לא הגיש בקשה למתן ארכה להשפט בגין הדוחות החלוטים מזה שנים רבות. על כן, נראה כי כל מטרתו של המבקש לעכב ולסרב את הליכי הגביה הננקטים נגדו בחוסר תום לב תוך בזוז זמנם של בית המשפט ושל משיבה 1.

באשר למסגרת הנורמטיבית לדחיית הבקשה, ציינה כי המבקש לא הצביע על סיבה שאינה תלויה בו לאי קבלת הודעות ראשוניות על הקנס, בגינה נמנע ממנו להגיש את בקשתו להשפט במועד. כמו כן, לא הראה המבקש נסיבות או נימוקים מיוחדים שגרמו לאיחור בהגשת הבקשה להשפט למעט טענת "אי הידיעה" שנטענה באופן סתמי ובחוסר תום לב רק בשל לחצם של הליכי הגביה הננקטים נגדו. בהלכה הפסוקה נקבע כי בקשה להשפט המוגשת באיחור בעבירות מסוג ברירת משפט תתקבל מקום בו האיחור נובע מסיבות סבירות וטענות הגנה כלשהן, הגם שלא הועלו במקרה זה, אינן מהוות עילה בגינה יש להתיר ארכה להשפט בשל חשש לעיוות דין. מכאן, שלמרות שזכותו של כל אדם לקבל את יומו בבית המשפט, בעבירות מסוג ברירת משפט מוגבלת זכותו בעמידה בתנאים מחמירים. כמו כן, מערכת האכיפה של חוקי עזר עירוניים אינה יכולה לעמוד בהארכות חוזרות ונשנות של מועדים להגשת בקשות להשפט. עוד מציינת המשיבה כי בחלוף המועדים הקבועים בחוק, כמו במקרה זה, היא נוקטת בהליכי גביה מנהליים הכרוכים בעלויות נוספות, בהן על המבקש לשאת, מאחר שנוצרו בשל מחדליו שלו.

משיבה 2 טענה בפתח דבריה כי לבית משפט זה אין סמכות עניינית לדון בהתיישנות העונשים ועל כן תגובתה תתייחס לבקשה למתן ארכה להשפט ולביטול הדוחות. תגובתה התייחסה לשלושה דוחות, הרשומים כשני תיקים בבקשה, בגינם נשלחו הודעות קנס לכתובתו הרשומה של המבקש באמצעות דואר רשום, בנוסף למשלוח דרישות התשלום באמצעות דואר רגיל במהלך השנים כמפורט להלן ובאסמכתאות המצורפות.

· דוח מספר 24497372 (מסומן באות ח' בגוף הבקשה), מיום 28.4.06, נשלחה הודעת קנס ביום 13.10.06 והודעות קנס חדשות ביום 6.6.07, בגינה אף צורף אישור מסירה, וביום 21.6.09, ושתייה נמסרו בכתובתו הרשומה של המבקש.

· דוח מספר 28712974 (מסומן באות ז', שורה שנייה בגוף הבקשה), מיום 11.6.08, נשלחה הודעת קנס ביום 28.5.09 וכן שתי הודעות קנס חדשות ביום 21.1.10, בגינה אף צורף אישור מסירה, וביום 13.5.10 שנמסרה בכתובתו הרשומה של המבקש.

· דוח מספר 28801876 (מסומן באות ז', שורה ראשונה בגוף הבקשה), מיום 16.6.08 נשלחה הודעת קנס ביום 28.5.09 וכן שתי הודעות קנס חדשות בימים 21.1.10 ו-13.5.10 שנמסרה בכתובתו הרשומה של המבקש. (להלן "הדוחות של משיבה 2").

נוכח פירוט מועדי המשלוחים, הרי שבהתאם למועדים הקבועים בחוק וחוקת המסירה נשלחו למבקש הודעות הקנס בגין הדוחות של משיבה 2 תוך שנה מיום ביצועה של כל עבירה הרשומה בדוחות ועל כן העבירות לא התיישנו. משלא פעל המשיב לפי אחת החלופות הקבועות בחוק ובחלופי המועדים לכך הוא מוחזק כמי שהורשע בעבירה ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס. כך שמהותה של בקשה זו, הינה בקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוחות לאחר ביטול פסקי הדין החלוטים.

לדידה של משיבה 2 ובהתאם להלכה הפסוקה, הרי שככלל אין מקום לקיים דיון בסוג בקשות זה. נוכח פירוט משלוח הודעות הקנס, הרי שהנאשם יודע בפועל על קיום הדוחות מזה שנים. במקרה זה, המשיב לא הצביע על כל נימוק או הסבר להמנעותו מהגשת בקשות לביטול הדוחות במועד ואף להגשתן בשיהוי כה רב, כנדרש ובהתאם לפסיקה. נוכח האמור לעיל, יש לדחות את הבקשה הכללית והסתמית, שהוגשה בשיהוי רב ללא הסבר וסיבה לכך, כאשר כל כולה תולדה של הליכי הגביה הננקטים נגד המבקש כדין תוך חיוב המבקש בהוצאות לטובת משיבה 2. דיון והכרעה

יש לציין, כי המבקש פירט בבקשתו מספרים שונים, שלדעתו הם מספרי 6 דוחות שנרשמו על יד עיריית נצרת עילית ושני מספרים של עיריית עפולה, שלצידם שלושה מועדים בהם בוצעו לכאורה העבירות. בפועל אין מדובר במספרי דוחות כלל, אלא במספרי תיקים, ומסיבה זו בלבד, היה נכון למחוק את הבקשה על הסף או לחילופין להחזירה למבקש להגשתה כראוי.

בהמשך הבדיקה עלה כי אחד המספרים המשוייכים בבקשה לעיריית נצרת עילית, הוא אחד המספרים השייכים בפועל לעיריית עפולה, וכי לא קיים דוח שמספר התיק שלו ומועד העבירה שלו תואמים את האמור בסעיף שסומן באות ו'. עוד עלה כי למבקש שני דוחות נוספים, שלא בא זכרם בבקשה, שנרשמו ע"י עיריית נצרת עילית, וכי קיימים סה"כ שלושה דוחות שנרשמו ע"י עיריית עפולה.

האופן הרשלני בו הוגשה הבקשה, מצדיק, כשלעצמו, מחיקת הבקשה והחזרתה למבקש להשלמתה בטרם הגשה חוזרת או הטלת הוצאות על המבקש.

המשיבה מס' 1 התייחסה בתגובתה גם לשני דוחות לגביהם לא התייחסה הבקשה (דוח 16609802 ודוח מספר 16255408. לגבי האחרון סברה המשיבה 1 כי מדובר בדוח המסומן באות ו' בבקשה, אך מועד העבירה איננו תואם את המצויין בבקשה). החלטה זו איננה מתייחסת לדוחות שאינם מוזכרים בבקשה. על כן, החלטה זו מתייחסת לשבעת הדוחות שפורטו לעיל בלבד (להלן: "הדוחות").

המשיבות הניחו לפני תשתית עובדתית לפיה נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש באמצעות דואר רשום לכל הפחות הודעת קנס אחת בתוך שנה מיום ביצועה של כל עבירה ועבירה המצויינת בדוחות. המבקש, מצידו, לא סיפק הסבר כלשהו לטענתו בדבר אי קבלתן של הודעות הקנס ועל כן לא הרים את הנטל ולא סתר את "חזקת המסירה". משכך, אני דוחה את הטענה בדבר התיישנותן של העבירות.

לענין התיישנותם של העונשים, הרי שהצדק עם משיבה 2, שכן לבית משפט זה אין סמכות עניינית לדון בבקשה ועל המבקש להגישה לערכאה המוסמכת לדון בה.

מאחר שקבעתי כי הודעות הקנס נשלחו למבקש במועדן, בגין כל הדוחות, והמבקש לא סתר את חזקת המסירה, הרי שלכל הפחות מוחזק המבקש כמי שהיה עליו לדעת על אודות הדוחות ואף כמי שידע בפועל על הדוחות, שכן עפ"י רישומי המשיבות ועפ"י שני אישורי המסירה שצרפה משיבה 2, אלה אף התקבלו בכתובתו הרשומה. במצב דברים זה, ניתנה למבקש אפשרות לנקוט באחת הדרכים הקבועות בחוק, ובכלל זה הגשת בקשה להשפט בגין הדוחות.

זאת ועוד, על אף שהמבקש הניח תשתית ראיתית, לפיה התקבלה במשרדי שוהר בקשתו לפירוט הדוחות שנרשמו לרכבו, הרי שלא הניח תשתית זו לענין טענתו, לפיה השיבה לו כי לא רשומים דוחות שכאלה. כמו כן, אף אם פנה למי מהמשיבות ופניות אלה לא נענו, הרי שהיה עליו לנקוט בפעולות נוספות לשם ברור חובותיו, בפרט בהיותו בקיא בהליכים. לענין טענתו בדבר אי הידיעה על הטלת העיקול על חשבון הבנק שלו, הרי שלא צרף כל אסמכתא המעידה על כך. גם אילו היתה מצורפת אסמכתא, לא היתה זו עילה לקבלת הבקשה.

לא מצאתי הסבר מניח את הדעת לכך שהמבקש ישב בחיבוק ידיים משך זמן רב כל כך, ובחר להגיש את בקשתו זו בשיהוי בן שנים. בבקשה לא הועלו טענות הגנה כלשהן או נסיבות חריגות בגין עלול להגרם למבקש עיוות דין אם לא תתקבל בקשתו.

על כן, לא מצאתי בנימוקי הבקשה עילה לבטול פסקי הדין, החלוטים מזה שנים ארוכות, או למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוחות. לא שוכנעתי כי דחיית הבקשה תגרום למבקש עיוות דין.

נוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה, ובהתייחס לשבעת הדוחות.

ההחלטה בדבר עיכוב ביצוע הליכי הגביה פגה ביום 1.12.14. למען הסר ספק, אף היא מבוטלת.

לפנים משורת הדין, ומאחר שלא ניתנה למבקש הזדמנות להתגונן מפני הטלת הוצאות, לא אחייבו בתשלום הוצאות. המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ה, 01 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.